

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci navrhovateľky **MUDr. M.Č., CSc.**, bytom K., zastúpenej advokátkou JUDr. M. K., Košice, Š., proti odporkyni **S.P.**, o výplatu vdovského dôchodku, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 24. novembra 2006, č.k. 1Sd/122/2006-29, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 12Sd/122/2006-29 z 24. novembra 2006, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne z 30. mája 2006 č. X., ktorým odporkyňa podľa §264 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej len „zsp“) zamietla navrhovateľkinu žiadosť o vyplácanie vdovského dôchodku od 1. januára 2004. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 navrhovateľka nespĺňala podmienku nároku na vdovský dôchodok z dôvodu, že jej starobný dôchodok dosahoval najvyššiu výmeru úhrnu vyplácaných dôchodkov uvedenú v ust. § 56 ods. 2 zák. č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 100/1988 Zb.“). Nevznikol jej preto nárok na výplatu vdovského dôchodku podľa predpisov účinných po 1. januári 2004. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd sa stotožnil so závermi odporkyne, ktorá pri rozhodovaní vychádzala zo skutočnosti, že ku dňu 31. decembru 2003 sa navrhovateľke vyplácal starobný dôchodok v najvyššej možnej výmere 9.219,- Sk. Úhrn jej starobného a vdovského dôchodku po ich súbehu teda presiahol maximálnu výmeru uvedenú v § 56 ods. 2 zák. č. 100/1988 Zb. Z tohto dôvodu by navrhovateľka k 31. decembru

2003 nemala nárok na výplatu vdovského dôchodku ani v prípade, ak by nedošlo k obmedzeniu jej výplaty z dôvodu súbehu s príjmom zo zárobkovej činnosti, podľa § 56 ods. 3 zák. č. 100/1988 Zb. Z uvedených dôvodov navrhovateľka v zmysle ust. §§ 260 ods. 1, 264 ods. 1 ani v zmysle ust. § 264 ods. 2 zsp. nemá nárok na výplatu vdovského dôchodku podľa predpisov účinných po 1. januári 2004. Krajský súd preto rozhodnutie odporkyne podľa § 250q ods. 2 OSP ako vecne správne potvrdil. Navrhovateľke nepriznal náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala v zákonnej lehote navrhovateľka odvolanie. Odvolaním napadnuté rozhodnutie nepovažuje za zákonné z dôvodu, že súd konal v neprítomnosti jej právnej zástupkyne, ktorá v dôsledku zdravotných problémov bola v deň pojednávania súdu hospitalizovaná na Krčnej klinike FN L. Pasteura. V dôsledku uvedeného tvrdí, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom a táto skutočnosť je podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP dôvodom na zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Tiež poukázala na nezákonnosť rozhodnutia súdu I. stupňa pre nesprávne posúdenie veci aj z toho dôvodu, že jej nebola daná možnosť vo veci navrhnuť ďalšie dôkazy. Rozsudok Krajského súdu v Košiciach žiadala zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Odporkyňa žiadala, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie krajského súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, o odvolaní rozhodol bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 3 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Z podkladov administratívneho a súdneho spisu vyplýva, že navrhovateľka listom z 12. októbra 2005 požiadala odporkyňu o uvoľnenie výplaty vdovského dôchodku, ktorý jej bol priznaný rozhodnutím správneho orgánu z 8. decembra 1980, a to od 1. januára 2004.

Podľa 264 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení vdove, ktorá má podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 nárok na vdovský dôchodok, vypláca sa vdovský dôchodok aj po tomto dni, ak spĺňa podmienky nároku na vdovský dôchodok a jeho výplatu podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003, ak tento zákon neustanovuje inak.

Zo spisov odvolací súd zistil, že navrhovateľka bola poberateľkou starobného dôchodku od 1. augusta 1991 a tento dôchodok je bol priznaný sume 3.800,- Sk. Keďže starobný dôchodok dosiahol najvyššiu prípustnú výmeru dôchodku stanovenú v § 56 ods. 2 zák. č. 100/1988 Zb., rozhodla súčasne odporkyňa v súlade s § 56 ods. 3 zák. č. 100/1988 Zb., že vdovský dôchodok sa nevypláca.

Odporkyňa vychádzala z toho, že vdovský dôchodok navrhovateľky, na ktorý vznikol nárok podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003, sa k tomuto dátumu nevypláca, preto ani podľa § 264 ods. 1 zsp nárok na jeho výplatu od 1. januára 2004, nevznikol.

Z postupu krajského súdu je zrejmé, že dôsledne skúmal, či dôvody preskúmaného rozhodnutia odporkyne majú podklad v zákonných ustanoveniach, na základe ktorých odporkyňa o uplatnenom nároku na výplatu vdovského dôchodku, ktorý by sa mal vyplácať v súbehu so starobným dôchodkom rozhodla.

Odvolačí súd skúmajúc postup krajského súdu v konaní o preskúmanie rozhodnutia odporkyne dospel k záveru, že postupom súdu nebola navrhovateľke odňatá možnosť konať pred súdom a navrhovať dôkazy. Navrhovateľka zastúpená v konaní advokátkou sa bez ospravedlnenia pojednávania nezúčastnila, hoci o pojednávaní bola riadne a s dostatočným predstihom upovedomená. Jej právna zástupkyňa nezaslala súdu lekárske potvrdenie o svojom ošetrovaní a ani nepožiadala o odročenie pojednávania. Preto ak súd pojednával v ich neprítomnosti, neodňal tým navrhovateľke možnosť konať pred súdom.

Na základe uvedeného odvolací súd skonštatoval, že v predmetnej veci bol náležite zistený skutkový stav a odporkyňa ako i krajský súd z neho vyvodili správne skutkové aj právne závery, s ktorými sa stotožnil.

Za tohto stavu vo veci odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP ako vecne správny potvrdil.

Z obsahu dávkového spisu odporkyne pritom vyplýva, že navrhovateľke nárok na vdovský dôchodok nezanikol, naďalej jej patrí a v čase rozhodovania odvolacieho súdu už jej podľa § 293k zsp. bola jeho výplata uvoľnená, spätne od augusta 2006, kedy to právna úprava umožnila .

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľka v odvolacom konaní nebola úspešná a odporkyni v ňom trovy nevznikli.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 28. marca 2008

**Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Dagmar Falbová